

2009. február 19., csütörtök

9. felszólítja az Európai Uniót, a tagállamokat és az Egyesült Államok hatóságait, hogy vizsgálják ki és tisztázzák az emberi jogokat és alapvető szabadságokat garantáló, illetve a kínzást és embertelen bánásmódot, valamint az erőszakos eltüntetéseket tiltó, a tisztességes tárgyaláshoz való jogot előíró nemzeti és nemzetközi jogszabályoknak a „terrorizmus elleni háború” jegyében történt megsértését, hogy megállapítsák a felelősséget viselők kiletét a titkos fogva tartási létesítmények – ideértve Guantánamót is – és a rendkívüli kiadatási programok vonatkozásában, és garantálják, hogy a jövőben ne történjen több ilyen jogsértés, a terrorizmus elleni harc pedig az emberi jogok, az alapvető szabadságok, a demokrácia és a jogállamiság tiszteletben tartása mellett folytatódjék;

10. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a terrorizmusellenes EU koordinátort, hogy az uniós küldöttség Egyesült Államokban tett látogatását követően tegyenek jelentést a Parlamentnek a kiadatásról és kölcsönös jogsegélyről szóló megállapodások alkalmazásáról és a terrorizmus elleni küzdelem területén az emberi jogok teljes tiszteletben tartása mellett folytatott EU-USA együttműködésről, hogy az illetékes bizottság ezekkel a kérdésekkel egy jelentés keretében foglalkozhasson, amely többek között a 2007. február 14-i állásfoglalásának (232) bekezdésén alapul;

11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a közös kül- és biztonságpolitikai főképviselőnek, a terrorizmusellenes EU koordinátornak, a tagállamok parlamentjeinek, a NATO főtitkárának, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése főtitkárának és elnökének, az Egyesült Nemzetek főtitkárának és az Amerikai Egyesült Államok elnökének és Kongresszusának.

2007-es éves jelentés a KKBP főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről (szavazás) 2007-es éves jelentés a közös kül- és biztonságpolitika főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről

P6_TA(2009)0074

Az Európai Parlament 2009. február 19-i állásfoglalása a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, a 2006. május 17-i intézményközi megállapodás (43) bekezdésének G. pontja alapján az Európai Parlamenthez intézett 2007-es éves tanácsi jelentésről (2008/2241(INI))

(2010/C 76 E/12)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EU-Szerződés 21. cikkére,
- tekintettel a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) fő szempontjairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemlről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló 2006. május 17-i intézményközi megállapodás (43) bekezdésének G. pontja alapján az Európai Parlamenthez benyújtott tanácsi jelentésre ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-13-án elfogadott európai biztonsági stratégiára,
- tekintettel a Tanácsnak az Európai Parlamenthez benyújtott, a KKBP főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről szóló éves jelentéséről szóló 2005. április 14-i ⁽²⁾, 2006. február 2-i ⁽³⁾, 2007. május 23-i ⁽⁴⁾ és 2008. június 5-i ⁽⁵⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel eljárási szabályzata 112. cikkének (1) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 139., 2006.6.14., 1. o.

⁽²⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 573. o.

⁽³⁾ HL C 288. E, 2006.11.25., 59. o.

⁽⁴⁾ HL C 102. E, 2008.4.24., 309. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0254.

2009. február 19., csütörtök

- tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére és a Költségvetési Bizottság véleményére (A6-0019/2009),
- A. mivel az EU érdekeinek világos meghatározása alapvető fontosságú az EU külső fellépéséhez kapcsolódó célok eléréséhez és különösen a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) céljainak megvalósításához,
- B. mivel minden alkalommal, amikor az EU egységes hangon szólalt meg, jelentős tekintélyre tett szert, kézzelfogható eredményeket ért el és komoly, gazdasági erejének megfelelő befolyást szerzett az események alakulására,
- C. mivel az összehangolt operatív eszközök széles körére támaszkodó KKBP új szakaszba lép, amelyet a hangsúlyozott stratégiai gondolkodás és az egyértelműen meghatározott prioritású fellépések jellemznek,
- D. mivel annak érdekében, hogy javítsa fellépésének hatékonyságát és következetességét a globális szinten, az EU-nak elsősorban a Lisszaboni Szerződésben biztosított külpolitikai eszközökre van szüksége; mivel ugyanakkor erős politikai szándékkal ötvözve a jelenlegi szerződések által kínált összes gyakorlati lehetőséget ki kell használni az EU külső fellépéseivel kapcsolatos intézményi koherencia megerősítésére,
- E. mivel a Tanács és a Bizottság már tettek kezdeményezéseket az egymás közötti nagyobb együttműködés és következetesség kialakítása érdekében; mivel az Európai Parlamentnek ezért hasonló erőfeszítéseket kellene tennie a külső kapcsolatok terén való belső szétaprózódás elkerülése érdekében,

Alapelvek

1. megismétli, hogy a KKBP-t az Európai Unió és tagállamai legfontosabb értékeivel, nevezetesen a demokráciával, a jogállamisággal, valamint az emberi méltóság, az emberi jogok és alapvető szabadságjogok tiszteletben tartásával, továbbá a béke és a hatékony multilaterális elkötelezettséggel kell alátámasztani és irányítani;
2. hangsúlyozza, hogy az EU-nak a polgárok közös érdekeiért folyó harc érdekében kell használnia a KKBP-t, beleértve a tiszta környezetben, békés és biztonságos élethez való jogot, valamint az olyan létfontosságú forrásokhoz való változatos hozzáférés jogát, mint az energia;
3. határozott véleménye, hogy az EU csak akkor gyakorolhat hatást a világ történéseire, ha egységes hangon szól meg, ha rendelkezik a megfelelő eszközökkel, ha tovább erősíti az ENSZ-szel való együttműködést, és ha mind az Európai Parlament, mind pedig a nemzeti parlamentek által a saját szintjükön és saját megbízatásukkal összhangban végzett, információkon alapuló ellenőrzéssel biztosított erőteljes demokratikus legitimitással rendelkezik; e tekintetben úgy véli, hogy az Európai Parlamentnek rendszeresen meg kellene hívnia a nemzeti parlamentek külügyi és védelmi bizottságainak tagjait a KKBP főbb fejleményeinek alapos, megfelelő elemzési eszközök és módszerek alapján történő megvizsgálása érdekében; úgy véli, hogy újabb erőfeszítéseket kell tenni az európai polgárok KKBP-vel kapcsolatos tudatosságának növelése terén;
4. továbbá az a véleménye, hogy az Európai Parlamentnek felül kellene vizsgálnia struktúráit az erők egyesítése érdekében, valamint hogy jobban fel lehessen használni a KKBP-vel kapcsolatos szakértelmet, egy stratégiaileg jobb és demokratikusabb KKBP kialakítása érdekében való hatékonyabb és egységesebb közreműködés biztosítása céljából;

Költségvetési szempontok

5. sajnálatát fejezi ki a KKBP költségvetésének súlyos alulfinanszírozottsága miatt, és emlékeztet, hogy a hitelesség fenntartása, valamint az EU-polgárok elvárásainak teljesítése érdekében a KKBP számára célkitűzéseinek és konkrét céljainak megfelelő forrásokat kell biztosítani;

2009. február 19., csütörtök

6. üdvözli, hogy az említett intézményközi megállapodásnak megfelelően az Európai Parlament és a Tanács elnöksége között rendszeres KKBP konzultációs találkozókat tartanak; hangsúlyozza azonban, hogy e találkozókat lehetőségnek kell tekinteni a jövőbeni igényekkel, a KKBP körébe tartozó tervezett fellépésekkel, illetve a harmadik országokra vonatkozó közép- és hosszú távú uniós stratégiával kapcsolatos eszmecsereére;

7. üdvözlőné, ha a Tanácstól több tájékoztatást kapna a tanácsi költségvetésből vagy az ATHENA-mechanizmuson keresztül finanszírozott fellépésekről, valamint konkrétan arról, hogy ezek az előirányzatok hogyan egészítik ki az uniós költségvetésnek a KKBP fellépéseire szánt összegeket;

8. kéri, hogy a KKBP költségvetését tegyék teljesen átláthatóvá a költségvetési és a mentesítésért felelős hatóság számára; ismételten hangot ad aggodalmának azzal a gyakorlattal kapcsolatosan, hogy a KKBP alcímén belül az el nem költött előirányzatokat átviszik a következő évre, és felszólítja a Bizottságot, hogy megfelelő időben tájékoztassa a Parlamentet a belső átcsoportosításokról, különösen annak ismertetésben, hogy ezeknek a KKBP-fellépéseknek a többsége – az Európai Unió grúziai megfigyelő missziójáról (EUMM) és a kozsovói jogállamiság-misszióról (EULEX) nem is beszélve – politikailag kényes, és a nyilvánosság számára jól ismert válságokhoz kapcsolódik;

A Tanács 2007. évi jelentése a KKBP-ről

9. elégedetten veszi tudomásul, hogy a Tanács jelentése most első ízben rendszeresen hivatkozik a Parlament által elfogadott állásfoglalásokra; sajnálatát fejezi ki ugyanakkor amiatt, hogy a Tanács nem bocsátkozik komolyabb párbeszédbe a Parlament véleményével kapcsolatban, és nem hivatkozik a fenti állásfoglalásokra az operatív dokumentumokban, például az együttes fellépésekben és közös álláspontokban;

10. úgy véli, hogy ahelyett, hogy megelégedne az elvégzett tevékenységek kimerítő katalógusának megalkotásával, a Tanácsnak az éves jelentéssel lehetőséget kellene biztosítania a Parlamenttel zajló párbeszéd kialakítására, amelynek célja a KKBP-hez való fokozottabban stratégiai jellegű megközelítés kialakítása a legfontosabb kihívások azonosítása, valamint a jövőbeli fellépések prioritásainak és céljainak meghatározása alapján;

11. sürgeti ezért a Tanácsot, hogy vizsgálja felül a jelentés általános alapját és sajátos formátumát annak érdekében, hogy az magában foglalja az Unió harmadik országokkal vagy regionális blokkokkal kapcsolatos politikájának és az Unió humanitárius és biztonsági válságok során adott reakcióinak mélyreható elemzését, valamint a jövőbeli fellépésekre vonatkozó konkrét javaslatokat is;

Új transzatlanti napirend

12. úgy véli, hogy az elkövetkező hónapok egyedülálló lehetőséget kínálnak az EU számára egy új transzatlanti napirend kialakítására az új amerikai kormányzattal, amely olyan közös érdeklődésre számot tartó stratégiai kérdéseket is magában foglal, mint az erősebb nemzetközi szervezeteken alapuló új, befogadóbb és hatékonyabb globális kormányzás, a pénzügyi válság, az euroatlanti intézmények új csoportjának létrehozása és egy elmélyült és átfogó transzatlanti piac megteremtése, az éghajlatváltozás leküzdésére irányuló intézkedések, az energiabiztonság, a tartós béke elősegítése a Közel-Keleten, az iráni, az iraki és az afganisztáni helyzet, a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni küzdelem, a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozása és leszerelése, valamint a millenniumi fejlesztési célok;

A KKBP horizontális szempontjai

13. úgy véli, hogy a KKBP-nek továbbra is az emberi jogok védelmére, a béke és a biztonság Európa szomszédságában és globális szinten történő elősegítésére, a hatékony multilaterális támogatására és a nemzetközi jog tiszteletben tartásának védelmére, a terrorizmus elleni küzdelemre, a tömegpusztító fegyverek elterjedésének megállítására és leszerelésére, az éghajlatváltozásra és az energiabiztonságra kell összpontosítania, mivel ezek a kérdések képezik bolygónk legnagyobb kihívásait, és így közvetlenül érintik az európai polgárokat;

14. az iszlám terroristák általi túszejtéssel és a túsok meggyilkolásával kapcsolatban a megerősített együttműködés, és mind az uniós tagállamok, mind pedig az USA és a NATO terrorizmus ellenes politikái összehangolásának szükségét hangsúlyozza, különösen a túsok életének megmentését célzó mentőakciók hatékonyságának javítása céljából;

2009. február 19., csütörtök

15. felkéri a Tanácsot, hogy elszántan kövesse a Parlament azon ajánlásait, amelyek az energiával kapcsolatos közös európai külpolitika kialakítására vonatkoznak, előmozdítva elsősorban az EU egységét az energiaellátó és -továbbító országokkal folytatott tárgyalások alkalmával, védelmezve az Unió közös érdekeit, kialakítva egy hatékony energiadiplomáciát, létrehozva a válsághelyzetekre való hatékonyabb reagálást lehetővé tevő mechanizmusokat, valamint biztosítva az energiaellátás diverzifikálását, a fenntartható energiafelhasználást és a megújuló energiaforrások fejlesztését;

16. üdvözli, hogy az európai biztonsági stratégia jelenleg folyó felülvizsgálata figyelembe veszi az olyan új biztonsági kihívásokat, mint az energiabiztonság, az éghajlatváltozás és az internetes biztonság kérdései, és a stratégia végrehajtásának minőségi javítását célozza; ezzel kapcsolatban tudomásul veszi a Tanács, az Európai Parlament és a tagállamok nemzeti parlamentjei által kezdeményezett, az európai biztonság jövőjéről szóló vitát; hangsúlyozza, hogy ezeknek az EU, Oroszország, az USA és az Unió kívüli EBESZ-tagállamok részvételével zajló vitáknak egy alapvetően új struktúrára való törekvés helyett az Európai Unió eredményeire és értékeire kellene építeniük az EU-Szerződés 11. cikkének, valamint a Helsinkii Záróokmányban és a Párizsi Chartában foglaltaknak megfelelően;

17. úgy véli továbbá, hogy a grúziai háború igazolja, hogy az európai biztonsági stratégia keretein belül szükség van a preventív uniós diplomácia továbbfejlesztésére, amelyet megfelelő válságmegelőző eszközök – többek között a Stabilitási Eszköz, tervezési kapacitások és megbízható hosszú távú finanszírozás – egészítik ki, továbbá hogy teljes mértékben ki kell használni az EU katasztrófa- és válságkezelési képességeit és tapasztalatait;

Az EU legfontosabb biztonsági problémái

A Nyugat-Balkán

18. emlékeztet, hogy Koszovó jogállásának meghatározását követő konszolidációja létfontosságú a Nyugat-Balkán stabilitásának megeremítése szempontjából; ezért üdvözli az ENSZ Biztonsági Tanácsának 2008. november 26-i ülésén elért konszenzust, amely lehetővé tette az EULEX bevetését Koszovó egész területén, és sürgeti a Tanácsot, hogy – a koszovói ENSZ ideiglenes igazgatási missziójával (UNMIK) együttműködve – törekedjen a jogállamiság területével kapcsolatos két misszió közötti tiszta munkakapcsolatra és a zökkenőmentes átadásra; felhívja az EULEX-et, hogy érjen el gyors eredményeket a szervezett bűnözés elleni küzdelem és a háborús bűnökkel vádoltak büntetőeljárásainak terén; továbbá támogatásáról biztosítja az EU koszovói különleges képviselőjét munkájában, és ösztönzi, hogy folytassa megbízatásának végrehajtását, és segítse a pragmatikus együttműködés szellemének kibontakozását a priština-i és a belgrádi hatóságok között a Koszovóban élő szerb közösségek érdekében;

19. ismét megerősíti, hogy az EU célja Bosznia-Hercegovinával kapcsolatban továbbra is egy stabil, békés és többnemzetiségű ország biztosítása, amely visszafordíthatatlanul az uniós csatlakozás útján halad; ösztönzi Bosznia-Hercegovina politikai vezetőit, hogy hajtsák végre a 2008. november 8-án elért megállapodást a béke végrehajtási tanács további céljainak és feltételeinek gyors teljesítése érdekében a főképvisező hivatalának 2009 közepéig az EU különleges képviselőjének hivatalává történő átalakulása érdekében; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a nemzetközi közösség esetlegesen kivonul Bosznia-Hercegovinából; úgy véli, hogy a nemzetközi beavatkozás kizárólag a boszniai hatóságok teljes egyetértésével érhet véget, és csak akkor, ha Bosznia-Hercegovina jól működő intézményrendszerrel rendelkező, stabil állammá válik;

Keleti partnerség

20. ismételten hangot ad azon meggyőződésének, hogy meg kell erősíteni az európai szomszédsági politika partnerországainak ösztönzőit a reformok elvégzését illetően, és úgy véli, hogy a Dél-Kaukázusban jelenleg tapasztalható válság nyilvánvalóan megmutatta, hogy erősebb EU-jelenlétre van szükség az unió keleti szomszédságában; támogatja ezért a Bizottságnak a keleti partnerséggel kapcsolatos 2008. december 3-i közleményében kifejtett megközelítését (COM(2008)0823), amely az átfogó és elmélyített szabadkereskedelmi övezet létrehozására, a személyek szabad mozgása útjában álló valamennyi akadály fokozatos megszüntetésére (beleértve végső fokon a vízummentes utazást), valamint a biztonság akadalmennyi területén – elsősorban az energiabiztonság területén – megvalósuló együttműködésre törekszik; úgy véli, hogy a keleti partnerségnek és a fekete-tengeri együttműködésnek erősíteniük kell egymást, a békén, a biztonságon, a stabilitáson és a területi integritás tiszteletén alapuló térséget hozva létre; úgy véli, hogy a partnerséget az EU pénzügyi támogatásainak megkettőzésével és erős politikai dimenzió kialakításával kell ötvözni, amely utóbbinak szerves részévé kell tenni az Európai Parlament és a szomszédos országok parlamentjeinek képviselőiből álló javasolt EURONEST közös parlamenti közgyűlést;

2009. február 19., csütörtök

21. támogatja a Tanács arra vonatkozó határozatát, hogy újra felvegye a kapcsolatot a fehérorosz hatóságokkal, folytatva ugyanakkor a párbeszédet az ország összes demokratikus erejével, feltéve, hogy a fehérorosz hatóságok kedvező választ adnak az erre vonatkozó ajánlatra, és érzékelhető előrelépést tesznek a demokratikus értékek, a jogállamiság és az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartása terén; úgy véli, hogy ennek alapján fokozatos, szigorú feltételekhez kötött együttműködést lehet kialakítani, fokozatosan bevonva Fehéroroszországot a keleti partnerségbe; sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy haladéktalanul tegyenek hatékony intézkedéseket a fehérorosz állampolgárokra vonatkozó vízumeljárások megkönnyítésére, a schengeni övezetbe való belépés költségeinek csökkentését is beleértve;

Grúzia

22. méltatja a Tanács francia elnökségét annak biztosításáért, hogy az EU kulcsszerepet játszott a grúziai háború befejezésében; felszólítja az EU-t és különösen annak a grúziai krízissel foglalkozó különleges képviselőjét, hogy tartsa fenn Grúzia területi integritásának elvét és a kisebbségek tiszteletben tartását, és közben törekedjen olyan vitarendezésre, amely hatékony mechanizmusokat szolgáltat az országon belül lakóhelyét elhagyni kényszerült személyek és menekültek biztonságos visszatéréséhez, illetve a régió biztonságának hatékony figyelemmel kíséréséhez;

23. sürgeti a Tanácsot, hogy ragaszkodjon a tűzszüneti megállapodás teljes végrehajtásához, és biztosítsa, hogy az EU megfigyelők a konfliktus által érintett valamennyi területet szabadon megközelíthessék az EU megfigyelő missziója megbízatásának megfelelően; nagy fontosságot tulajdonít annak, hogy az EU megfigyelő missziója által készített jelentésekről rendszeresen és teljes mértékben tájékoztatást kapjon;

24. úgy véli, hogy az EU-nak szorosan figyelemmel kell kísérnie az EU szomszédságának ezen a részén zajló egyéb potenciális konfliktusokat, illetve el kell köteleznie magát az azok rendezéséhez való hozzájárulás mellett, többek között oly módon, hogy kapcsolatot létesít és kommunikációs csatornákat nyit meg valamennyi érintett regionális szereplő között; hangsúlyozza e tekintetben, hogy szoros együttműködést kell kialakítani Törökországgal;

Oroszország

25. úgy véli, hogy az EU Oroszországgal fenntartott partnerségének következetes stratégián kell alapulnia, valamint egy mindkét fél által vállalt olyan világos kötelezettségen, amely szerint a nemzetközi jog, valamint két- és többoldalú megállapodásaik maradéktalan tiszteletben tartása mellett járnak el; az Európai Tanács elnökségének 2008. szeptember 1-jei és október 15-16-i következtetéseivel összhangban hangsúlyozza, hogy Oroszországnak meg kell felelnie a 2008. augusztus 12-i és szeptember 8-i megállapodásokban általa vállalt kötelezettségeknek; ezért meg van győződve arról, hogy Oroszország hozzájárulása ahhoz, hogy nemzetközi megfigyelők számára lehetővé teszi a dél-oszétiai és abház helyzet megfigyelését, illetve a hat pontos terv feltételeinek való teljes megfelelése szükségesek az EU és Oroszország közötti kapcsolatok normalizálásához; továbbá úgy véli, hogy a stratégiai partnerség nem jöhet létre, amennyiben nem osztják nézeteikben és nem tisztelik teljes mértékben a demokrácia, az emberi jogok tiszteletben tartása és a jogállamiság értékeit; felszólítja a Tanácsot, hogy helyezze ezeket az értékeket az új partnerségi és együttműködési megállapodásra vonatkozóan jelenleg zajló tárgyalássorozat középpontjába;

Közel-Kelet

26. sajnálattal tölti el a közel-keleti helyzet romlása és a Gázai övezetben zajló fegyveres konfliktus polgári áldozatainak magas száma, amelyhez az is járul, hogy a békefolyamatban nincs jelentős előrelépés; figyelmeztet a 2007-es annapolisi konferencián megállapodott határidő lejártára, és meg van győződve arról a hozzáadott értékről, amelyet a megerősített transzatlanti együttműködés hozhat az annapolisi folyamathoz; úgy véli, hogy az EU-nak az általa rendelkezésre bocsátott pénzügyi forrásokhoz mérten határozott és látható politikai szerepet kell vállalnia a régióban, különösképp a Gázai övezetben zajló drámai humanitárius válság kezelésében; felszólítja a Tanácsot, hogy az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1860(2009) számú határozatának megfelelően folytassa erőfeszítéseit a tartós tűzszünet elérésére a Gázai övezetben annak érdekében, hogy a térség egyéb szereplőivel összehangoltan meg lehessen kezdeni az Izrael és a palesztin nép közötti békétárgyalásokat; sürgeti a Tanácsot, hogy fontolja meg a tartós béke előmozdításának valamennyi módját a régióban, többek között az EBVP (európai biztonsági és védelmi politika) keretében működő misszió bevetését is;

27. üdvözli a Tanács azon szándékát, amely az EU rendőri missziója mandátumának megújítására irányul a palesztin területeken, és úgy véli, hogy továbbra is erőteljes támogatásra van szükség a jogállamiság és a rendőri kapacitás fejlesztéséhez; emellett tudomásul veszi a Tanács azon határozatát, hogy kiterjessze határőrizeti EU-missziójának mandátumát Rafahban, illetve ezen misszió újraindítása iránti eltökéltségét és erre való készségét; úgy véli, hogy ezen eltökéltségnek a palesztin területeken a mozgásszabadság helyreállítására irányuló konkrét kezdeményezéseket kell eredményeznie;

2009. február 19., csütörtök

Unió a földközi tengeri térségért

28. elégedettséggel tölti el a 2008. november 3–i-4-i marseille-i euro-mediterrán miniszteri csúcstalálkozón elért előrelépés az Unió a mediterrán térségért kezdeményezés intézményi keretének további meghatározása terén; úgy véli, hogy a mediterrán régióban fennálló, az emberi jogokkal, békével és biztonsággal kapcsolatos aggodalmak nem kezelhetők elszigetelten; hangsúlyozza, hogy a politikai és kulturális párbeszédnek, a gazdasági kapcsolatoknak, a migrációs mozgások kezelésének, a környezetvédelmi politikának és a biztonságnak – beleértve a terrorizmus elleni harcot is – mind az euro-mediterrán napirend lényeges elemét kell képeznie; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítson jelentős és megfelelő szerepet Törökországnak az Unió a földközi tengeri térségért kezdeményezésben; elengedhetetlennek tartja, hogy az euro-mediterrán parlamenti közgyűlés beépüljön a Unió a földközi tengeri térségért szerkezetébe annak parlamentáris dimenziójának biztosítása érdekében;

A szélesebb értelemben vett Közel-Kelet

29. úgy véli, hogy az EU-nak meg kell erősítenie kapcsolatát Irakkal, továbbá az iraki kormánnyal és az ENSZ-szel együttműködve támogatnia kell a demokratikus intézmények létrehozásának folyamatát, a jogállamiságot és az emberi jogok tiszteletben tartását, valamint elő kell segítenie a megbékélési folyamatot nemcsak Irakon belül, hanem Irak és szomszédai között is; üdvözli az EU integrált iraki jogállami missziójának (EUJUST LEX) kiterjesztését, valamint az EU és Irak közötti legelső kereskedelmi és együttműködési megállapodás előkészítése terén tapasztalható előrelépést;

30. felhívja az EU-t, hogy fejlesszen ki hatékonyabb és átfogóbb kapcsolatot Iránnal, amelynek a nukleáris kérdés mellett ki kell terjednie a kereskedelmi és energia területén való együttműködésre, a regionális stabilitásra, valamint – végül, de nem utolsósorban – a jó kormányzásra és az emberi jogok tiszteletben tartására;

31. úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kell az Afganisztánnal szemben alkalmazott új megközelítést, és együtt kell működnie az Egyesült Államok új kormányzatával annak érdekében, hogy lehetővé tegye az afgán kormány és azon felek közötti tárgyalásokat, amelyek hajlandók elfogadni az alkotmányt és felhagyni az erőszakkal; megállapítja, hogy a segítségnek jobban kellene összpontosítania a jogállamiságra, a jó kormányzásra, az alapvető szolgáltatások nyújtására – különös tekintettel az egészségügyre –, valamint a gazdaság és a vidék fejlődésére, többek között az ópiumtermelés valós alternatíváinak elősegítésén keresztül;

32. aggodalommal tölti el az afganisztáni biztonsági helyzet romlása; megismétli, hogy sürgősen szükség van az intézményi akadályok leküzdésére és az EU és a NATO közötti együttműködés javítására az EU afganisztáni rendőri missziója (EUPOL) műveletének megkönnyítésére; úgy véli, hogy az EU-nak és az USA-nak jobban kellene koordinálnia kezdeményezéseiket a rendőri reform területén; üdvözli a tagállamok azon kötelezettségvállalását, hogy növeljék az EUPOL személyzetének létszámát, és azok gyors kihelyezésére szólít fel; meggyőződése, hogy a művelet sikere nagy jelentőséggel bír a transzatlanti szövetség jövőjét illetően, illetve hogy ezt szem előtt tartva valamennyi tagállamnak nagyobb kötelezettséget kell vállalnia az afganisztáni stabilitás érdekében;

Afrika

33. felszólítja a Tanácsot, hogy bővítse Afrikával kapcsolatos napirendjét, és a politikák jelenleginél szélesebb körét vonja be, továbbá tekintse ezt az Unió külső fellépései egyik prioritásának;

34. úgy véli, hogy EU ENSZ-nek nyújtott támogatása Kelet-Csádban továbbra is fontos Darfur számára egy régiószintű megoldás részeként; megjegyzi, hogy az EU csádi missziója (EUFOR Csád) a terveknek megfelelően zajlik majd le, és átadja műveleteit egy ENSZ vezetés alatt álló misszióknak; felhívja a Tanácsot, hogy könnyítse meg a zökkenőmentes átmenetet, és vizsgálja meg koordinált módon, hogyan nyújthatna segítséget az EU a jelenleg túlterhelt békefenntartó műveletként felelős osztálynak az ENSZ misszió kihelyezésében;

35. rendkívüli aggodalommal tölti el a rossz szomáliai humanitárius helyzetet; felhívja az EU-t, hogy vizsgálja meg, hogyan nyújthat segítséget az ENSZ-nek az Afrikai Unióval szoros együttműködésben e biztonsági, politikai és humanitárius kihívás eredményes megoldásában; felhívja a figyelmet a szomáliai partok közelében fennálló növekvő kalózfenyvetések veszélyére, és ebben a tekintetben üdvözli az EU azon döntését, hogy tengerészeti EBVP- műveletet indítson;

2009. február 19., csütörtök

36. aggodalommal tölti el az egyre fokozódó erőszak és konfliktus a Kongói Demokratikus Köztársaságban (KDK), ami nagy humanitárius válságba torkollhat; felhívja valamennyi felet, beleértve a kormányzati csapatokat is, hogy vessenek véget a válogatás nélküli erőszaknak és a civil társadalmat érintő emberi jogi jogsértéseknek, hogy újra kapcsolódjanak be a Gomában és Nairoiban megkezdett béketárgyalásokba, és támogassák a KDK Nemzeti Közgyűlés által elfogadott programot; úgy véli, hogy az EU KDK-ban való szerepének túl kell mutatnia az EUSEC (az EU-nak a biztonsági ágazat átalakítását segítő missziója) és az EUROPOL (EU rendőri misszió) RD Congo által biztosított technikai segítségnyújtáson, és kézzelfogható eredményt kell hoznia az ENSZ békefenntartó missziója számára, amely eddig képtelennek bizonyult az erőszak megfékezésére;

Ázsia

37. üdvözlí a Tajvani-szoros területén lévő feszültségek jelentős csökkenését, a Peking és Taipei közötti, a kétoldalú együttműködésről szóló folyamatos párbeszédet valamint Tajvan jelentőségteljes részvételét a nemzetközi szervezetekben; határozottan támogatja a Tanács 2008. szeptember 19-i nyilatkozatát, amely ismételten hangoztatja támogatását Tajvan szakosodott többoldalú fórumokban való részvétele iránt, beleértve a megfigyelő státusz biztosítását azokban az esetekben, amikor Tajvan tagsága nem lehetséges;

38. megjegyzi, hogy az EU és Kína közötti gazdasági kapcsolatok terén folyamatos növekedés volt tapasztalható, és az emberek közötti kapcsolatoknak mind a köre, mind pedig a mértéke nőtt; ugyanakkor rendkívüli módon aggasztja a kínai hatóságok vonakodása számos emberi jogi jogsértés megoldása terén, valamint annak biztosítása terén, hogy a nép élvezze az alapjogokat és szabadságokat; ezzel kapcsolatban mély csalódottságát fejezi ki a kínai hatóságok által a 11. EU–Kína csúcstalálkozó elhalasztásáról hozott döntés indoklásával kapcsolatban; megjegyzi, hogy az új EU–Kína csúcstalálkozót 2009 első felére tervezik, és azt reméli, hogy ez alkalommal minden együttműködési területen előrehaladást érnek el;

39. helyteleníti a kínai hatóságok azon döntését, hogy abbahagyják a Dalai Láma képviselőjével folytatott tárgyalásokat, és emlékezteti őket a tragikus eseményeket követően, még az olimpiai játékok előtt, 2008 márciusában vállalt kötelezettségekre; még egyszer felhívja a Tanácsot, hogy nevezzen ki egy, a tibeti kérdésekkel foglalkozó különleges küldöttet a helyzet pontos nyomon követése és a felek közötti párbeszéd újratelezésének elősegítése érdekében;

Latin-Amerika

40. emlékeztet az Európai Unió és Latin-Amerika közötti kapcsolatokra vonatkozó globális partnerségről és közös stratégiáról szóló 2001. november 15-i állásfoglalásában ⁽¹⁾ tett javaslatára, amelyet a bécsi, illetve limai EU-LAC (Latin-Amerika és Karib-térség) csúcstalálkozóra tekintettel elfogadott 2006. április 27-i ⁽²⁾ és 2008. április 24-i ⁽³⁾ állásfoglalásaiban meg is ismételt, miszerint készüljön egy euro–latin-amerikai béke és biztonsági charta az ENSZ Charta mintájára, amely közös politikai, stratégiai és biztonsággal kapcsolatos fellépéseket és kezdeményezéseket tenne lehetővé; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyen aktív lépéseket ezen ambiciózus cél elérésére;

41. üdvözlí a Latin-Amerikával kötendő régióközi társulási megállapodások megkötésére irányuló erőfeszítéseket, hiszen ezekhez hasonló megállapodást az EU még nem kötött;

*

* *

42. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Egyesült Nemzetek főtitkárának, a NATO főtitkárának, az EBESZ soros elnökének, az EBESZ Parlamenti Közgyűlése elnökének, az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága elnökének és az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése elnökének.

⁽¹⁾ HL C 140. E, 2002.6.13., 569. o.

⁽²⁾ HL C 296. E, 2006.12.6., 123. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0177.